

Lugen: Jeg er ganske enig med det ærede Medlem, som nyligt talte, i, at det er en høist bedrøvelig Sag, som her er bleven forelagt det høie Thing; og jeg maa desværre give ham Medhold i Storstedelen af de Betragtninger, som han anstillede. Kun troer jeg, at det var en Fortællelse af det ærede Medlem, naar han sagde, at Staten havde givet sig af med at forbedre denne Havn. Han udviklede tydeligt nok, at Byrden faldt paa Communalbestyrelsen selv, og at det ikke var Staten, der directe skulde give Penge dertil, at den kun havde givet et Tilskud eller et Raan til Kommunen og overladt til dens Bestyrelse, hvorledes den vilde benytte de Penge, som den havde faaet. Dersom det nu kun dreiede sig om at eftergive Kommunen den Gjølb, som nu desværre kun med Vanskelighed lader sig indkræve, saa skulde jeg ikke have Noget derimod, thi Byen er vistnok ved dette ulykkelige Tilfælde bleven særdeles nedtrykt og seer sig neppe istand til at give Staten det, den skal have; men det dreier sig ikke alene derom, men ogsaa om at eftergive disse Midler, for at sætte Kommunen istand til at bringe sin Havn i Orden igjen, og der frygter jeg med det ærede Medlem meget for, at det vil gaae ligesom hidtil; idetmindste have vi ikke nogen Sikkerhed for, at det vil komme til at gaae bedre, eller at Havnen ikke vil komme til at ligge i samme ulykkelige Tilstand, som for Diebliffet. Jeg troer nemlig ikke, at der, saaledes som Forholdene ere under denne Ryst, vil opnaaes noget Særdeles ved at dreie Mundingen af Havnen, som nu vender imod Ost, mod Nord eller mod Syd, idet Bølgeslagene i disse Retninger ville være ligesaa vanskelige at overvinde, som Tilfældet er i den Retning, hvori Havnemundingen nu ligger; og paa den anden Side maa jeg, dersom jeg skal give mit Samtykke til, at denne Gjølb eftergives Kommunen, for at sætte den istand til at faae sin Havn forbedret, stemme for, at der fra Statens Side bliver ført et ganske andet Tilsyn med, at Havnen kommer i en saadan Tilstand, at Fisserne kunne være tjente dermed.

Kühnel: Der er et gammelt Ord, som siger, gammel Hjerlighed rustes ikke, og det er det, der bevæger mig til at sige et Par Ord i

denne Sag. Jeg var for 15 til 16 Aar siden Præst paa det Sted, der her er Tale om, og var Dienvidne til, hvad Beboerne foretog i deres Havnevesen, hvilket rigtignok efter mine Anskuelser og Udtalelser dengang stete paa en meget forkeert Maade. Resultatet af deres Foretagende, som jeg seer, at de i en endnu større Maalestok og med langt større Beføstning, end der dengang nogenstunde var Tale om, have gennemført, svarer til de Udtalelser, som jeg dengang i private Samtaler fremsatte om denne Sag. Jeg kan kun bevidne, at Byens oeconomiske Tilstand allerede dengang var saaledes, at der ikke var synderlig Udsigt til, at den, selv om Havnen var bleven bedre, vilde kunde komme i en blomstrende Forsatning, og det er jo indlysende, at saadanne oeconomiske Forhold maa nedtrykke en lille By aldeles. Men jeg skal tillige bevidne, at der dengang fandtes særdeles Virkelyst og Arbeidsomhed, og at navnlig Fiskerlassen, for hvem denne Havn hovedsagelig skulde indrettes, fortjente, at der gjordes Opofferelser for den. Det er af den ærede sidste Tale særdeles fremhævet, at det nu især kom an paa, om Havnen kunde blive saaledes, at de kunde have nogen Nytte af den ved nye Beføstninger, og jeg troer, at det vil kunne skee. Den ærede Tale kender ikke ganske Localiteterne der. Sagen er den, at Beboerne selv have anlagt Havnen ved Enden af Namundingen, men de have overseet den Naturlov, ifølge hvilken der altid i Mundingen af en Na danner sig en Barre. Om de ogsaa ville gjøre Havnen 10 à 12 Fod dyb, saa vilde der dog ifølge denne Naturlov efter kort Tids Forløb dannes en Barre, som vilde gjøre Indseilingen vanskelig og fylde Havnebasinet. Saavidt jeg af Motiverne kan forstaae, har man derimod nu en Tanke, der synes at kunne lede til Noget, den nemlig, at lede Aastrømningen i et eget Løb i Havet og derimod have et andet Basin, som paa andet Sted stod i Forbindelse med Havet, saaledes at man altsaa ikke lod Aastrømningen gaae igjennem Havnebasinet, men at den ad anden Veie directe førtes ud i Havet, og derimod Havnebasinet i en Afstand derfra var anlagt for sig. Det er mig ikke ganske klart, om dette nu er saaledes paatænkt, men jeg